Sygn. akt **OS 13/25**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…)r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Paweł Kutrzuba**

Sędziowie: **r.pr. Ewa Piórecka -** sprawozdawca
r.pr. Tomasz Sowa

Protokolant: Agnieszka Kuchciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…)r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie r.pr. (…)na skutek odwołania z dnia (…)r. (data wpływu) od postanowienia Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt.2 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2025 r., poz. 46) oraz w zw. z art. 74^1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący:	Członkowie:	
……	…….	……
r.pr. Paweł Kutrzuba	r.pr. Ewa Piórecka	r.pr. Tomasz Sowa

Sygn. akt OS 13/25

Uzasadnienie

W dniu (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, za pośrednictwem Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, wpłynęła skarga (…) na działania radcy prawnej (…), której zarzuca, że działalność Spółdzielni (…)w (…) łamiącą art.1 ust. 1^1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000r. uzasadnia działalnością komercyjną wobec członka tejże Spółdzielni, tj. wobec niego, którego jest członkiem od roku 1979. Do skargi dołączone zostało pismo z dnia (…)r. dotyczące wezwania do zapłaty za korzystanie z miejsca postojowego na podstawie umowy najmu oraz pismo z dnia (…)r., w którym Skarżący stwierdza, że próba egzekucji kwoty (…)zł stanowi podręcznikowy przykład złamania prawa tj. art.1 ust.1^1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

W ramach czynności sprawdzających, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wezwał radcę prawną (…) do złożenia pisemnych wyjaśnień oraz przedłożenia dokumentów na poparcie swoich twierdzeń w odniesieniu do podniesionych zarzutów w skardze.
Radca prawny w piśmie z dnia (…)r, potwierdziła, że Skarżący jest członkiem Spółdzielni (…) w (…), i że w dniu (…)r. podpisał umowę najmu miejsca parkingowego. Umowa ta została wypowiedziana z dniem (…)r. z uwagi na zaległości w opłatach bieżących z tytułu czynszu najmu miejsca postojowego. Skarżący nie zgodził się na podwyższę stawki czynszu najmu spowodowaną ciągle rosnącymi kosztami utrzymania miejsc postojowych, jaką wprowadziła Spółdzielnia w dniu (…)r.

Radca prawna odniosła się do zarzutu stawianego przez Skarżącego dotyczącego naruszenia postanowień art. 1 ust. 1^1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, stanowiącego, iż spółdzielnia nie może zarabiać kosztem członków. Wyjaśniła, że przedmiotowa norma prawna wprowadza zakaz uzyskiwania przez spółdzielnię korzyści w odniesieniu do członków ze stosunków prawnych opartych na zasadzie członkostwa. Spółdzielnia jako osoba prawna prowadząca działalność gospodarczą może wynajmować składniki swojego majątku, a do podpisania umowy najmu miejsca postojowego, członkostwo nie jest warunkiem koniecznym, zatem stosunek ten jako nie opierający się na członkostwie nie opiera się także na zasadzie wynikającej z art 1 ust.1^1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie postanowieniem z dnia (…)r. o sygn. akt RD- (…) na podstawie art. 305 § 1 oraz art. 17 § 1

pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2024r., poz.37) w związku z art. 74^1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024r., poz. 499) odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnej (…) z uwagi na brak znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie po analizie treści skargi oraz pisemnego wyjaśnienia radcy prawnego wraz z dołączonymi do nich dokumentami i dokonując ich oceny doszedł do wniosku, że zarzuty postawione radcy prawnej (…) są bezzasadne i zebrany w toku czynności sprawdzających materiał dowodowy nie daje podstaw do wszczęcia dochodzenia. Radca prawny swoim postępowaniem opisanym w skardze nie uchybiła ani godności zawodu, ani nie popełniła żadnego deliktu dyscyplinarnego. Radca prawny jako pełnomocnik Spółdzielni (…) działała w imieniu i na rzecz swojego klienta dbając o jego interes, i z okoliczności przedmiotowej sprawy nie wynika, jakoby nienależycie wykonywała swoje obowiązki. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podkreślił, że subiektywne odczucia Skarżącego nie stanowią wystarczających okoliczności dla pociągnięcia radcy prawnego do odpowiedzialności dyscyplinarnej. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny (…) nie dopuściła się naruszenia etyki zawodowej oraz zasad wykonywania zawodu reprezentując interes klienta w niezbędnym zakresie.

Na powyższe postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (…) w przypisanym terminie wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zażalenie z dnia (…)r. Skarżący składając zażalenie na postanowienia zarzuca mu: - zgodę na łamanie art. 1 ust. 1^1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. poprzez brak sprzeciwu na działanie radcy prawnego (…) (…) P. (…) wspierającej działania komercyjne tejże spółdzielni wobec członka spółdzielni. Skarżący stwierdza, że miejsce postojowe stanowi jego własność, od którego odprowadza podatek do Urzędu Miasta, a utrzymanie go nie stanowi żadnych kosztów poza sprzątaniem, które jest wnoszone z tytułu opłat eksploatacyjnych do spółdzielni. Stwierdził również, że Zarząd Spółdzielni wymusił podpisanie umowy najmu oraz gdy wymuszona opłata wynosiła 10 zł/mieś. wnosił ją, będąc świadomym wyłudzeń. Jednak gdy Zarząd podniósł opłatę o 700% odmówił wnoszenia w tej wysokości i opłacał nadal w wysokości 10 zł miesięcznie.

Zażalenie wniesione przez Skarżącego (…) zostało rozpoznane na jawnym posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…)r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Zażalenie w niniejszej sprawie nie jest zasadne, a zatem zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie należało utrzymać w mocy.

Stan faktyczny sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił w oparciu o niebudzący zastrzeżeń materiał dowodowy zebrany w toku czynności sprawdzających. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dał wiarę tym dokumentom, bowiem nie znalazł podstaw by kwestionować ich wiarygodność.

Postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ma na celu ustalenie czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez obowiązujące przepisy prawne w szczególności postanowienia ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz zasady Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy i na ile naruszenie to jest przez radcę prawnego zawinione i ewentualnie wymierzenie winnemu jednej spośród skatalogowanych kar dyscyplinarnych.

Natomiast istotą postępowania odwoławczego jest zbadanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, czy podjęte przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wobec radcy prawnego rozstrzygnięcie jest prawidłowe i zasadne w świetle poczynionych przez niego ustaleń faktycznych i prawnych sprawy.

Niezależnie od powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny obowiązany jest w każdym przypadku, z urzędu, brać pod uwagę negatywne przesłanki procesowe wyłączające postępowanie, a określone w art. 17 § 1 k.p.k.

Przechodząc do zarzutu stawianego przez Skarżącego w skardze i powtórzonego w złożonym zażaleniu tj. łamanie przez radcę prawną (…) pełnomocnika Spółdzielni (…) w (…) art.1 ust. 1^1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych poprzez wspierane działania komercyjnego Spółdzielni wobec członka tej Spółdzielni, należy uznać zarzut ten za chybiony.

W świetle postanowień ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, spółdzielnie oprócz funkcji związanych z eksploatacją lokali, mogą prowadzić działalność gospodarczą, która nie musi być bezpośrednio związana z zaspokojeniem potrzeb mieszkaniowych członków. Wynajmowanie miejsc parkingowych jest właśnie takim rodzajem działalności i takie działanie wpisuje się w jej ustawowe zadania. Członkowie mają prawo do korzystania z

zasobów spółdzielni, ale spółdzielnia ma również prawo pobierania opłaty za to korzystanie, jeżeli jest to uzasadnione kosztami związanymi z udostępnieniem tego mienia lub jego utrzymaniem. Odpłatne wynajmowanie miejsca parkingowego członkowi spółdzielni przez spółdzielnię mieszkaniową nie jest naruszeniem prawa, o ile odbywa się na zasadzie określonym w statucie spółdzielni, regulaminie i przepisach, a kwota za najem jest uzasadniona. Zapis art.1 ust. 1^1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oznacza, że spółdzielnia mieszkaniowa nie może uzyskiwać nadmiernych dochodów z działalności związanej z najmem miejsc postojowych członkom spółdzielni stosując ceny wyższe niż koszt utrzymania. Chodzi o to, by najem miejsc postojowych był na warunkach rynkowych i służył pokryciu faktycznych kosztów, a nie generowaniu zysku kosztem członków spółdzielni.

Radca prawny wzywający Skarżącego do wydania miejsca parkingowego i zapłaty czynszu najmu wobec rozwiązania przez Spółdzielnię (…) w (…) umowy najmu, nie narusza obowiązujących przepisów. Radca prawny (…) działając w rozpatrywanej sprawie w imieniu Spółdzielni (…) nie naruszyła zasad etyki radcy prawnego, a tym samym nie popełniła deliktu dyscyplinarnego. Jako pełnomocnik Spółdzielni radca prawny prowadziła postępowanie w oparciu o otrzymane dokumenty w interesie mocodawcy i zgodnie z normami prawnymi. Zasadnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podkreślił, że subiektywne odczucia Skarżącego nie stanowią wystarczających okoliczności dla pociągnięcia radcy prawnego do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Skarżący w zażaleniu podnosi, że Zarząd Spółdzielni wymusił podpisanie umowy najmu, wymusił (wyłudził) opłaty oraz, że podniósł opłatę o 700% uzasadniając ją wzrostem nie występujących kosztów. Niniejsze zarzuty podnoszone przez Skarżącego nie należą do kognicji Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, a są w kompetencji organów prokuratury i sądów powszechnych, gdzie ewentualnie winien zwrócić się Skarżący.

W konsekwencji powyższego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie przyjął i podzielił w całości stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zajęte po przeprowadzeniu postępowania i po dokonaniu oceny działań radcy prawnego, skutkujące podjęciem postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, wnikliwa analiza stanu faktycznego w niniejszej sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, że działania radcy prawnej (…) były niezgodne z obowiązującymi przepisami, czy też niegodne zawodu radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, że postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…)r. o sygn. akt RD-(…)jest prawidłowe i z przytoczonych względów orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie:

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego środek odwoławczy zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w związku z art. 74[1] pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Przewodniczący	Członkowie:	
.....	.....	.....
r.pr. Paweł Kutrzuba	r.pr. Ewa Piórecka	r.pr. Tomasz Sowa